

poněvadž prý měli máslo zvláště pěkné. I v tomto případě ostatně přeplácel cenu jinak těmito prodavači požadovanou, takže ani zde námitky stížnosti neobstojí.

Čís. 325.

Pod ochranou § 105 tr. zák. jest úřední činnost státního zástupce vůbec, tudíž i tehdy, jde-li o účast jeho při rozhodování o zrušení vyšetřovací vazby.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1921, Kr I 517/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. března 1920, pokud jím byl obžalovaný sprostěn dle § 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro zločin nedokonaného svádění ku zneužití moci úřední dle §§ 8, 5 a 105 tr. zák., rozsudek v odpor vzatý zrušil a uznal obžalovaného vinným dle obžaloby.

D ů v o d y:

Oprávněnou jest stížnost, pokud čelí proti osvobozujícímu výroku soudu nalézacího co do zločinu dle §§ 8, 5 a 105 tr. zák. Rozsudek zjišťuje, že obžalovaný podstrčil svému bratru, který ho navštívil, lístek s obsahem, by ihned zítra v poledne sám osobně došel do bytu státního zástupce Dra K., odevzdal mu 2 kuřata, 25 vajec, 10 kg mouky, 1 kg másla a poprosil ho, by obžalovaného propustil z vazby. Obžalovaný doznal, že zamýšlel tímto způsobem vymoci své propuštění z vyšetřovací vazby. V tomto doznaném a zjištěném ději zračí se všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu dle § 105 tr. zák. Zákon nevyžaduje ničeho více, nežli takovou činnost obžalovaného, z níž je patrný úmysl jeho, přiměti nějakým darem úřední osobu, v šu tom zmíněnou, ke stranickosti nebo porušení úřední povinnosti. Tento zlý úmysl obžalovaný doznal. Zamýšlel, by státní zástupce byl pohnut právě zmíněným darem k tomu, by obžalovaného propustil z vazby, tedy k tomu, by při posuzování a vyřizování trestní záležitosti obžalovaného neřídil se výlučně důvody věcnými a právními, nýbrž ohledy blahovůle, vykoupené darem. V takovémto postupu státního zástupce musila by zajisté spatřována býti hrubá stranickost, ne-li porušení úředních povinností. Na věci nemůže ničeho měniti okolnost, že obžalovaný byl 5 dní po závadné události z vazby skutečně propuštěn a trestní řízení proti němu úplně zastaveno, poněvadž čin obžalovaného dlužno posuzovati dle stavu věci, jaký byl v době činu; příznivá změna poměrů, potom nastavší, není v důsledku toho pro posouzení věci směrodatnou a nemůže založenou již trestnost jednání odčiniti. Mylným je též náhled nalézacího soudu, že svádění ke stranickosti, po případě porušení úřední povinnosti nepřichází v tomto případě proto v úvahu, poněvadž prý obžalovanému šlo jen o zkrácení vyšetřovací vazby, za několik dní potom beztoho zrušené. Pokud jde o justiční orgány, stanoví zákon docela všeobecně, že zločinu dle § 105 tr. zák. se dopouští, kdo úředníka takového pokusí se svést ke stranictví nebo porušení úřední povinnosti, aniž činí při tom rozdílu

co do druhu jeho úředních výkonů. Z toho plyne, že pod ochranou § 105 tr. zák. jest úřední činnost státního zástupce vůbec. Že účast při rozhodování o zrušení vyšetřovací vazby v té které trestní záležitosti náleží k jednomu z hlavních úředních úkonů státního zástupce, je na snadě (viz §§ 190 a násl. tr. ř.). Poněvadž pak obžalovaný zamýšlel čin provést pomocí svého bratra, k provedení činu však nedošlo jen zakročením dozorce vězňů, tudíž pro překážku odjinud v to příšlou, jsou zde i podmínky §§ 5 a 8 tr. zák.

Čís. 326.

Jest krádeží, nikoliv zpronevěrou, přivlastnil-li si pachatel obsah zamčeného kufru, jenž mu byl svěřen.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1921, Kr I 617/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 7. května 1920, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže dle §§ 171, 173, 174 II. c) tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje proti rozsudku důvod § 281 čís. 10 tr. ř., poněvadž kufr, jehož obsah obžalovaný si přivlastnil, byl stěžovateli i s obsahem svěřen za účelem vypravení z nádraží — rozsudek výslovně praví při odůvodnění výroku o ztrátě práva volebního, že obžalovaný zneužil důvěry, jemu svěřením zásilky projevené — pročez v přivlastnění si obsahu kufru sluší prý spatřovati zpronevěru, nikoli krádež, důsledkem čehož i stává se nesprávným výrok o trestu. Než, nehledíc k tomu, že i zločin zpronevěry ohrožen jest v zákoně v podstatě týmž trestem, jako zločin krádeže, nelze uznati právní kvalifikaci skutku jako zločinu krádeže pochybenou. Neboť kufr odevzdán byl obžalovanému řádně na dva zámky uzamčen a zadrátován. Tím vyloučeno bylo speciální svěřením předmětů, v kufru se nalézajících, obžalovanému, jak je podstata zpronevěry vyžaduje. Majitel neumožnil obžalovanému volné nakládání s obsahem kufru, naopak zachoval si, učiniv jej přejímateli kufru nepřipustným, jeho držení. Chtěl-li se obžalovaný obsahu kufru zmocniti, musil napřed kufr násilně vypáčiti a předměty v něm se nalézající proti vůli majitele odejmouti z jeho držení. Proto právem shledány byly tu veškeré náležitosti krádeže, dvojnásobně na zločin kvalifikované.

Čís. 327.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

Pletichami (§ 11 čís. 4 cit. zák.) jsou všeliké praktiky a obchody, jež vybočují vzhledem ku poměrům, válkou přivoděným, z mezí řádného obchodování, jsou-li způsobilé, by jimi byly stupňovány ceny předmětu potřeby.